

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De donarijs quæ ad sanctum Martyrem Sergium misit Chosroes. Caput XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

negocia aptissimū. Mittit præterea Gregorium, qui Chosroem cum ob prudentes sermones, quos de alijs rebus omnibus cum eo conferebat, tum ob munerū magnificētiam, & consilia quæ pro rerum quibus perturbatus erat conditione peropportunè ei impertiebat, in maximam traduxit admirationem.

Quod rursus Persarum imperium Romanorum ope recepit Chosroes. Caput XVIII.

Chosroes verò cum Hierapolim, quæ primaria Euphratesiæ ciuitas est, peruenisset, rursus reuertit.

Quod cū intellexisset Mauricius, pluris faciens commo dis Chosrois supplicis, quàm suæ ipsius gloriæ consulere, ingenti pecuniæ vi (quod non antè aliquando visum fuisset) eum iuuat: atque ex Persis conscribit exercitum, & impensis omnibus de suo suppeditatis, Chosroem utroque exercitu, Romano scilicet & Persico instructum extra fines imperij Romani ad Martyropolin vsq; pducēdū curauit. Cui Sittas primū traditus est: deinde à Martyropolitans lapidibus obrutus, postea ab eisdem in crucē actus. Traditum est ei quoque Daras oppidum, à quo clam exiuerant Persæ: atque Baramè à Romanis solis vnico prælio superato, & solo cum ignominia in fugam verso, Chosroes ad suum ipsius regnum reductus fuit.

Quod id temporis sancta martyr Golauduch vivebat.

CAPVT XIX.

Eodem tempore vixit apud nos Golauduch martyr, quæ multa tormenta perpeffa, & à Magis Persis graui ter excruciatâ, martyrij coronam post magna miracula, quæ ediderat, assecuta est. Cuius vita ab antiquiore Stephano, Hierapolis Episcopo, literis mandata est.

De donarijs quæ ad sanctum Martyrem Sergium misit Chosroes. Caput XX.

Chosroes autem iam ad suum regnum restitutus, mittit ad Gregorium crucem multo auro & lapidibus pretiosis exquisitè elaboratam, qua honorem Sergij martyris inclyti illustrari voluit. Hanc crucem primum Theodora cōiunx Iustiniani ei dedicauerat: deinde Chosroes senior cum alijs monumentis, uti à me suprâ commemoratum

Rr § moratum

EVAGR. HISTORIAE

moratum est, inde abripuerat. Mittit quoque aliam crucem, auream, in qua literis Græcis ista curauit inscribēda, Hanc crucem ego Chosroes, Rex Regum, filius Ormisdæ misi. Cū enim diabolico conatu, & veteratorio infelicissimi Baramis & suorum Caballiorum in Romaniam confugere, eramus compulsi, & propter aduentum scelerati Zadespram, cum exercitu ad Nisibin, quò Caballarios qui à partibus Nisibensium stabant, subduceret, Caballarios cum duce ad Charchas vsque, qui Zadespram resisterent, eiusque vires frangerent miseramus, ope & præsidio comminuti S. Sergij, martyris honoratissimi & in primis memorabilis, quoniam acceperamus eum res ab se postulas solere largiri, primo anno regni nostri. Septimo Id. Ianuarij, postulauimus opem ab eo, votumque fecimus, si Caballarij nostri Zadespram, vel interficerent, vel captiuum secum ducerent, nos auream crucem lapillis distinctam ad eius templum missuros, qua venerandum eius nomen illustraretur: atque ad quintum Id. Februarij caput Zadespram ad nos perlatum fuit. Itaque postulationis nostri facti composites, quo res gesta nemini dubia esset, ad venerandum sancti Sergij nomen illustrandum hanc crucem à nobis fabricatam, ad templum eius misimus vnà cum cruce, quam Iustinianus Imperator Romanus ad idem templum misit, quamque Chosroes Rex Regum, filius Cabadi proauis nostri, temporibus, quibus Romani & Persæ grauissimè inter se dissiderent, huc aduexit, quam denique nos in nostris thesauris inuenimus, & ad ædem sancti & venerabilis Sergij mittendam curauimus. Has cruces Gregorius cum de sententia Mauricij Imperatoris accepisset, cum magna pompa ad sacrum martyris templum defert, inque eo reponit. Haud ita multò post, alia dona ad sanctum illud templum misit Chosroes, inter quæ erat discus ex auro confectus, in qua inscribēda curauit hæc verba. Ego Chosroes Rex Regum, filius Ormisdæ hæc in hoc disco inscribenda curauit, non vt spectentur ab hominibus, neque vt amplitudo tui venerandi nominis ex meis verbis cognoscatur, sed partim propter rerum in eo inscriptarū veritatem, partim propter multa beneficia, & liberalia, quæ abs te accipi. Nam mecum felicif-

Nota

πατρὸς
Vide ca.
15.5.lib.

Operculum calicis.

felicitè actum puto, quòd nomen meum in tuis sacris vasis
 extet. Cum fortè Beramajs effem, petebam abs te, sanctè
 Sergi, vt mihi subsidio venires, & Sira coniunx conciperet.
 Ac cum Sira Christiana esset, & ego Gentilis, & lex nostra
 non permetteret nobis potestatem, mulierem Christianam
 in vxorem ducendi, tamen ob meum singularè erga te amo-
 rem, legem in hac muliere neglexi, & eam de die in diem
 inter cæteras vxores ingenuè diligere non destiti, neque
 desisto. Quamobrem visum erat tuam bonitatem, sanctè
 Sergi, deprecari, vt grauida fieret. Quinetiam votum tibi
 nuncupauì, sumq; pollicitus, si Sira conciperet, me cru-
 cem quam illa gestat ad sanctissimū templum tuum mis-
 surum. Quapropter ipse equidem & Sira hoc apud animos
 nostros proponebamus, vt hanc crucem in memoriam no-
 minis tui, sanctè Sergi, ipsi teneremus, & visum erat pro illa,
 pretium eius, quod quatuor millia & quadringentos stater-
 res miliaresios non excederet, mittere, & sic idem augere, vt
 eius summa quinque millia staterum complecteretur. Atq;
 ex eo tempore, quo istam postulationem animis nostris
 concipere, hæcque cogitare cœperamus ad tempus,
 quo Rhoson Chosron venimus, non amplius decem
 dies præterierant: ad quod quidem tēpus tu, sanctè Sergi,
 non quòd ipse, dignus essem, sed propter tuam ipsius
 bonitatem mihi noctu secundum quietem visus es, &
 iam tertio dixisti Siram concepturam. Atque ego in
 eadem visione tertio aperte tibi quæ erant consentanea
 respondi. Ac quoniam tu rerum abs te postulatarum lar-
 gitor es, ex eo die Sira morbum, quo mulieres laborare
 solent, non sensit. Ego autem etsi hac de re animo hæsitaba-
 bam, vt^{missura.}rum verbis tuis fidem haberem an non, cum
 sis postulationum largitor, postea tamen ex eo quòd
 morbus muliebris Siram non attigit, tum vim exploratam
 habui visionis, tum tuorum verborum veritatem.
 Quocirca crucem hanc illico, & eius prætium vnà ad
 tuam sanctissimam ædem misi: dedique mandatum,
 vt ex eius pretio discus vnus, & vnus calix fie-
 rent, qui diuinis mysterijs celebrandis inserui-
 rent. Quinetiam vt crux fieret, & thuribulum fabri-
 caretur.

caretur.

EVAGR. HISTORIAE

Fide sui.
οὐβικον

caretur, vtrumque aureū in vsum sacræ mensæ, & vnicū v-
trinque apertū conficeretur auro collustratum. Quod autē
de summa pretij restaret, ad necessarios vsus tuæ sacræ æ-
dis reseruaretur, vt mihi & Siræ tu sancte Sergi, cum in a-
lij rebus opitulareris, tum maxime in hac petitione subfi-
dio venires, & quod per tuam intercessionem nobis eue-
nerit, idem ipsum per tuam clementiam & bonitatem mi-
hi & Siræ ex sententia penitus succedat, quo tum ipse, tum
Sira, tum alij omnes denique in toto orbe terrarum, tua in
virtute spem ponamus, & in te deinceps credamus. Hæc
donaria à Chosroe oblata ea loqui videntur, quæ cum pro-
phetia Balaam consentiunt: quod plane dei prouidētia fa-
ctum est, vt Gentilium linguæ verba salutaria proferrent.

De Naamane Saraceno. Cap. XXI.

PER id temporis Naamane gentis Scenetarum tribu-
nus, Gentilis adeo nefarius & sceleratus, vt propria
manu homines dæmonijs suis mactaret, ad sanctum ac-
cessit baptismum, statuamq; Veneris auream igne liquefa-
ctam pauperibus erogauit, & omnes, qui ad eum spectabāt,
ad veram in deum fidem traduxit. Gregorius autem, post-
quam cruces à Chosroe donatæ erant, de sententia impera-
toris, omnia monasteria in solitudine, limetarum dicta, &
maxime in quibus peruersa Seueri dogmata regnabant, per-
lustrauit, exposuitque illis vera ecclesiæ dogmata, & multa
castella, pagos, monasteria, & gentes integras ad dei eccle-
siam adduxit.

*De sancti Symeonis qui columnam incolebat
morte. Caput XXII.*

IN terea loci cum Symeones sanctissimus tam graui-
ter ægrotaret, vt nulla esset spes vitæ reliqua, Gregorius à
me de hac re certior factus, maturat, vt Symeoni extre-
mum spiritum agenti adesset. Verum quod volebat, mi-
nime est consecutus. Erat autem iste Symeones propter
eximiam virtutē omnium hominum suæ ætatis facile præ-
stantissimus: qui in columna vitam seueram coluerat, ad-
e à teneris, vt aiunt, vnguiculis, vti dentes suos in ea
mansione commutaret. Ad vitam autem in columna de-
gendam tali causa inductus fuit. Cum adhuc valde te-
nella ætate esset, & puerorum more per montis iuga lu-
dendo